

Прокурорский надзоръ се възмути и повдигна съдебно гонение противъ вѣстника — за оклеветяване държавенъ служителъ.

А ето каква бѣше работата:

Въ това *оклеветяване* имаше „отъ крилце перце“. Прѣди нѣколко дни разсилниятъ на окръжний съдъ, Дамяновъ, както се види, въ нетрѣзво състояние, счупва чекмеджето на масата въ съвѣщателната стая, въ което се пазела нѣкаква сума, като вещественно доказателство по едно углавно дѣло, распилява същия денъ половината, а другата занася у тѣхъ си. Щомъ жена му се научва отъ дѣка идатъ тие пари, дохожда въ ужасъ, тичешкомъ ги занася на съда и пада на колене, расплакана, облѣна съ сълзи, да моли прошка за мъжа си. Виноватиятъ разсиленъ, до прѣди тоя случай познатъ като честенъ и пѣргавъ служителъ, горчиво раскаянъ и уплашенъ, също иде подиръ малко та си исповѣдва грѣха и се моли да иматъ милость за челядта му. Съдътъ прѣдъ видъ на прѣдишното му добро повѣдение, и по съображение да се избѣгне врявата на такъвъ процесъ, задоволява се съ по-хуманно наказание: уволнение само на разсилния.

Дошло до ухото на опозиционний вѣстникъ, тая случка, както подобава, биде подфаната, раздута съ много ловкостъ, и сламката ставаше планина.

Голѣма тѣлпа слушатели се трупахъ въ деня на гледането съдебата въ съдилището.

На стола на подсѣдимитѣ, между двамата си защитници — потулнитѣ редактори на *Български Стражъ* — сѣдеше явния му — Исаиевъ.